

Juna kääntyi mutkan taakse ja laiturilla 9¾ seisova ihmisjoukko jäi kauas taakse. Albus asteli eteenpäin ruuhkaisilla käytävillä katsoen jokaiseen vaunuosastoon etsien vapaata paikkaa. Lopulta löytyi osasto, jossa oli tilaa. Albus avasi oven ja astui sisään. Sisällä istui samanikäinen poika. "Hei," hän aloitti, "olen Scorpius." Albus katsoi Scorpiusta tarkkaan ja epäilevästi. Scorpius näytti odottavan jonkinlaista vastausta, joten Albus huokaisi lopulta: "Albus. Albus Potter." Scorpius kohotti kulmakarvojaan ja tokaisi: "Minun isäni tuntee sinun isäsi. Harry, eikö niin?" Albus nyökkäsi ja istui Scorpiusta vastapäätä. Samaan aikaan läheltä kuului ryminää. Molemmat pojat käänsivät välittömästi katseensa käytävälle, ja hetken kuluttua kärryjä työntävä nainen ilmaantui ovelle. "Scha-ako olla jotain kärrystä?" Scorpius otti uskomattoman nopeasti taskustaan rahaa ja sanoi: "Viuhpiiporeitakaksisuklaasammakkoajajokamaunrakeitakiitos!" Kärryjä työntävä nainen otti esiin Scorpiuksen pyytämät makeiset ja otti rahat. Albus päätti ottaa samat kuin Scorpius, ja pian vaunu oli täynnä karkkia. Scorpius repäisi irti suklaasammakon paketin kannen ja tunki sammakon (joka näytti hirmuisen avuttomalta koittaessaan paeta) suuhunsa kokonaisena. Hän piti kädessään paketista paljastunutta korttia. Käännettyään sen ympäri... ...Scorpius hihitti ja näytti kortin kuvaa Albukselle: "Harry Potter. Sinun isäsi on tässä suklaasammakossa, Albus." Albus hymyili leveästi ja otti joka maun rakeen ja viuhpiiporeen samaan aikaan. Hän lähti leijumaan noin viidentoista sentin korkeudelle - mutta näytti samalla erittäin huonovointiselta. "Räkää." hän murahti. Kumpikin alkoi nauraa.